

Про український вертеп

Мрадиція різдвяної вистави, що називається «вертеп», дуже давня в Україні.

Вона нагадує про вічні цінності людяності та дає надію на перемогу світла над темрявою.

Вертеп поширився на наших теренах із Західної Європи і вкоренився в українській культурі у XVII столітті. В Україні він набув особливих, самобутніх ознак. У XVIII столітті для вертепу створено чимало українських різдвяних пісень літературного походження, які співають на Різдво і дотепер. Наприклад, «Нова радість стала», «Бог Предвічний народився», «Небо і земля нині торжествує» та інші.

Найдавніші тексти української вертепної драми не збереглися. Перший її запис датується другою половиною XVIII століття.

Дійові особи

Марія — Богородиця, мама Ісуса.

Немовля — народжений дивовижним чином хлопчик, якого назвали Ісусом Христом. Коли став дорослим, він започаткував учення про рівність і любов між усіма людьми, заснував християнську Церкву.

Йосип — чоловік Марії, тесля, який усиновив Ісуса й навчав його робити вироби з дерева.

Ангел — вісник, що передає людям послання, прохання чи поради від Бога. За легендою, сидить у кожної людини на правому плечі й підказує добрі рішення та світлі творчі ідеї.

Пастушки — діти, які пасли овець у полі неподалік стайні. За переказом, небагаті пастухи прийшли до Ісуса першими, перед царями, бо він визнавав усіх людей рівними — багатих і бідних. В українському вертепі діти-пастушки представляють український народ.

Ой у полі, полі

Ой у полі, полі, там стоїть стаєнка.
Там Ісусик народився, Дитина Маленька.(2)

Пастушки у полі ягняток стерігли,
Як почули про Ісуса, швиденько прибігли.(2)

«Ісусе, Ісусе, Ти Найкращий Цвіте,
Привітай же Божий Сину, всі маленькі діти». (2)

Во Віфлеємі нині новина

Во Віфлеємі нині новина:
Пречиста Діва зродила Сина,
В яслах сповитий поміж бидляти,
Спочив на сіні Бог необ'ятний.

За світлом зірки, десь аж зі сходу
Йдуть три владики княжого роду,
Золото, ладан, кадило, миро
Із серцем чистим несуть в офіру.

Ісусе милий, ми не багаті,
Золота, дарів не можемо дати,
Дар найцінніший несем від миру,
Це віра серця, це любов щира.

